

melserne i Forordning af 21. Maj 1845 § 9 finder Anvendelse.

d) Efterlader den afdøde sig ingen efter ovenstaaende Bestemmelser erstatningsberettiget, bestemmer Raadet, om Erstatningen *helt* eller *delvis* skal tilfalde andre, hvem afdøde forsørgede, eller til hvis Forsørgelse han ydede Bidrag, da Ulykken skete. e) Efterlader den afdøde sig flere erstatningsberettigede, bestemmer Raadet, hvorledes det til Udbetaling kommende Beløb skal fordeles mellem dem. — Angaaende *Fastsættelsen af den Aarsløn*, som der skal regnes med efter de forannævnte Bestemmelser, gives den *almindelige* Regel, at som Aarsløn regnes den paagældendes samlede Arbejdsfortjeneste i Løbet af det Aar, som gaar forud for Ulykkestilfældets Dag, derunder indbefattet Overskudsandele, Brug af Hus, Huslejegodtgørelse, Naturalydelse o. lign. (Har han ikke i hele det nævnte Tidsrum været beskæftiget i samme Stilling eller med samme Løn i den for den paagældende Virksomhed almindelig gældende Arbejdstid, eller har han været beskæftiget i en Virksomhed, der efter sin Beskaffenhed ikke drives Aaret rundt, ansættes hans aarlige Arbejdsfortjeneste af Raadet efter Skøn). Dette skal dog ikke gælde for det første Landarbejdere samt Tyende i Landbruget; for disse fastsætter Indenrigsministeren hvert 5te Aar, paa Grundlag af den af Statens statistiske Departement sidst udarbejdede Statistik over Arbejdslønnen i Landbruget og efter indhentet Erklæring fra Arbejderforsikrings-Raadet samt Arbejdsgiver- og Arbejderforeninger indenfor Landbruget, den Aarsløn, som vil være at lægge til Grund for Erstatningen. Endvidere bestemmes, at hvis en forsikret ingen Løn har oppebaaret eller Aarslønnen har været mindre end 600 Kr., finder Beregningen Sted efter dette Beløb. (For Personer, der har tegnet frivillig Forsikring, gives særlige Regler). — *Dagløn* udfindes derved, at den i Henhold til ovennævnte Regler beregnede Aarsfortjeneste deles med 300. — Endelig gives følgende Regler med Hensyn til de udbetalte *Erstatningssummers Anvendelse*: Den Pengesum, som tilkendes umyndige Personer, kommer dem til gode paa den Maade, som Raadet bestemmer. Det samme gælder, naar Raadet af Hensyn til en Invalids Tilstand finder, at Udbetaling af Summen maa anses utilraadelig. Endelig kan Raadet, naar Omstændighederne taler derfor, og særlig, naar det anbefales af vedkommendes Forsørgelseskommune, ved Erstatning til efterladte, eller naar Invaliditetserstatning er beregnet efter en Invaliditetsgrad af mindst 30 pCt., bestemme, at Erstatningen skal omsættes i en Livrente, eller træffe andre særlige Bestemmelser med Hensyn til dens Anbringelse.

Femte Kapitel. *Om Anmeldelse af Ulykkestilfælde*. Et hvert Ulykkestilfælde, som antages at ville medføre Krav efter